

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE KERSENTUIN
(Visjnjovi Sad)

Een komedie in vier bedrijven

door

Anton Tsjechov

Vertaling : Ton Lutz & Chiem van Houweninge

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2015
Nr.2080

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ELF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet u plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE KERSENTUIN* op te voeren moet de naam van auteur *ANTON TSJECHOV*; vert. *Ton Lutz & Chiem van Houweninge* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1998 Toneelfonds J. Janssens/Ton Lutz & Chiem van Houweninge
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

RANJEWSKAJA, LJOEBOW ANDREJEWNA	bezitster van een landgoed
ANJA	haar dochter
WARJA	haar pleegdochter
GAJEW, LEONID ANDREJITSJ	de broer van mevrouw Ranjewskaja
LOPACHIN, JERMOLAI ALEKSEJITSJ	een zakenman
TROFIMOW, PJOTR SERGEJITSJ	een student
SIMEONOW-PISJTSJIK, BORIS BORISOWITSJ	
CHARLOTTA IWANOWNA	een duitse gouvernante
JEPICHODOW, SEMJON PANTELEJEWITSJ	kantoorbediende
DOENJASJA, AWDOTJA FJODOROWNA	kamermeisje
FIRS, FIRS NIKOLAJEWITSJ	een huisknecht van 87 jaar
JASJA	een jonge huisknecht
EEN VOORBIJGANGER	
DE STATIONSCHIEF	
POSTBEAMBTE	

EERSTE BEDRIJF

(Een kamer, die nog kinderkamer wordt genoemd. Een van de deuren geeft toegang tot Anja's slaapkamer. Ochtendschemering. De zon zal weldra opgaan. Het is al mei – de kersenbomen bloeien – maar in de tuin is het koud, nachtvorst. De luiken voor de ramen zijn gesloten. Doenjasja en Lopachin komen op. Doenjasja met een blaker, Lopachin met een boek in de hand)

LOPACHIN Daar is de trein. Goddank. Hoe laat is het?

DOENJASJA Bij tweeën. *(Dooft de blaker)* Het is al licht.

LOPACHIN Hoeveel is-ie dus over tijd, de trein? Een uur of twee minstens. *(Gaapt, rekt zich uit)* Ik ben ook een mooie, verduiveld nog antoe. Kom ik speciaal hierheen om ze van de trein te halen, en verslaap ik me... in m'n stoel in slaap gevallen. Stomvervelend... Had me maar wakker gemaakt.

DOENJASJA Ik dacht dat u al weg was. *(Luistert)* Daar... ik geloof... ze komen.

LOPACHIN *(Luistert)* Nee! De bagage moet nog afgehaald worden enzo...! *(Pauze)* Ljoebow Andrejewna, vijf jaar heeft ze in het buitenland doorgebracht, ik heb geen idee hoe ze er uit ziet nu. 'n Goed mens was ze, makkelijk, eenvoudig. Ik weet nog goed, ik was een jongen van een jaar of vijftien, en mijn vader zaliger, hij had toen een klein winkeltje hier, sloeg me met z'n vuist zo hard in m'n gezicht dat het bloed me uit mijn neus liep. We moesten hier zijn voor het één of ander en hij had een stuk in zijn kraag. Ljoebow Andrejewna – ik weet het nog als de dag van gisteren – ze was nog heel jong, zo tener, ze nam me mee naar de waskom, hier, in deze zelfde kamer, de kinderkamer. 'Niet huilen', zei ze. 'Boertje, voor je een meisje bent is 't over'... *(Pauze)* Boertje... mijn vader was een boer, 't is waar, en ik? Moet je zien, 'n wit vest en gele schoenen. Een vlag op een modderschuit. Ik mag dan rijk zijn, een hele smak geld hebben, maar op de keper beschouwd, blijft een boer een boer... *(Bladert zijn boek*

door) Zit ik dit boek te lezen en begrijp er niets van. Zat ik te lezen en viel ik in slaap. *(Pauze)*

DOENJASJA Maar de honden hebben de hele nacht niet geslapen. Die voelen dat het baasje komt.

LOPACHIN Wat heb je toch, Doenjasja?... Je doet zo...

DOENJASJA Mijn handen trillen. Ik ga zo van mijn stokje.

LOPACHIN Je bent mij veel te fijngevoelig, Doenjasja. Je kleedt je als een dametje en je haar zit net zo... Dat komt niet te pas. Je moet weten wie je bent.

(Jepichodow komt op met een bos bloemen. Hij heeft een jasje aan en blinkend gepoetste laarzen, die hevig kraken. Bij het binnenkomen laat hij de bos bloemen vallen)

JEPICHODOW *(Raapt de bos weer op)* Van de tuinman. Hij zegt voor de eetkamer. *(Geeft de bos aan Doenjasja)*

LOPACHIN En breng me een glas kwas!

DOENJASJA Ik hoor 't wel. *(Af)*

JEPICHODOW Er was nachtvorst vannacht, drie graden onder nul, en de kersenbomen staan al volop in bloei. Ik kan niet roepen over dat klimaat van ons. *(Zucht)* Nee. Dat klimaat van ons... 't is nergens goed voor. En kijk, Jermolai Aleksejitsj, als u mij toestaat zou ik daaraan toe willen voegen dat ik eergisteren een paar laarzen heb gekocht die, gelooft u mij, zo ontzettend kraken, dat gelooft u niet. Waar zal ik die nou 's mee insmeren?

LOPACHIN Laat me met rust. Je verveelt me.

JEPICHODOW Iedere dag is er wel iets dat me tegenzit. Maar ik mopper niet, ik ben eraan gewend, ik moet er zelfs om lachen.

(Doenjasja op. Geeft Lopachin kwas)

JEPICHODOW Ik ga maar weer. *(Loopt tegen een stoel aan, die omvalt)* Daar! Nou! *(Haast triomfantelijk)* Ziet u? Neemt u me niet kwalijk dat ik er even bij stil sta, neem me niet kwalijk. Daar sta je toch paf van. *(Af)*

DOENJASJA En mij, moet u nagaan, hij heeft mij een huwelijksaanzoek gedaan, Jepichodow.

LOPACHIN Ah!

DOENJASJA Ik weet niet... 't Is een lieve man, maar soms ineens, als hij begint te praten kun je er geen wijs uit. 't Klinkt mooi en gevoelig, maar je kan er geen wijs uit. Toch vind ik hem wel aardig, geloof ik. Hij is waanzinnig verliefd op me. Wat een pechvogel, iedere dag overkomt hem wel iets. Ze plagen hem ermee allemaal, twaalf ambachten dertien ongelukken, zeggen ze.

LOPACHIN *(Luistert)* Ik hoor ze, geloof ik... Daar komen ze.

DOENJASJA Daar komen ze. Wat heb ik toch... Ik krijg 't ijskoud.

LOPACHIN Waarachtig, daar komen ze. Ga mee, ze tegemoet. Zou ze me herkennen? Vijf jaar hebben we elkaar niet gezien.

DOENJASJA *(opgewonden)* Ik geloof dat ik flauw val... o... ik val flauw.

(We horen twee rijtuigen voorbijrijden. Doenjasja en Lopachin lopen snel af. Het toneel is leeg. In de kamers opzij horen we lawaai. Leunend op een stok beent Firs vlug over het toneel; hij heeft Ljoebow Andrejewna van het station gehaald; hij draagt een ouderwetse livrei en een hoge hoed; hij mompelt wat voor zich heen maar daar is geen woord van te verstaan. Het lawaai achter het toneel neemt toe. Stemmen: Laten we hier toch doorgaan... Ljoebow, Andrejewna, Anja, Charlotta, Iwanowna met een hondje aan de lijn, allemaal in reiskleding. Warja met een grote jas aan en een hoofddoek om, Gajew, Simeonow-Pisjtsjik, Lopachin, Doenjasja met een pakket en een parapluie, dienstboden met bagage – allemaal lopen ze de kamer door)

ANJA Laten we hier doorgaan. Weet je nog mama, welke kamer dit is?

LJOEBOW *(Blij, in tranen)* De kinderkamer!

WARJA Koud dat ik 't heb, mijn handen zijn helemaal versteend. *(Tot Ljoebow)* Uw kamers mammatje, de witte en de violette, hebben we precies gelaten als ze waren.

LJOEBOW De kinderkamer, mijn lieve mooie kinderkamer... Hier sliep ik toen ik klein was... *(Huult)* En nu voel ik me wéér net een kind... *(Kust haar broer, Warja, dan haar broer weer)* En Warja is nog precies dezelfde gebleven, niets veranderd, nog altijd het nonnetje. En ook Doenjasja herkende ik

meteen... *(Kust Doenjasja)*

GAJEW De trein was twee uur te laat. Wat zeg je me daarvan. Da's ook slecht geregeld.

CHARLOTTA *(Tot Pisjtsjik)* Mijn hond eet ook nootjes.

PISJTSJIK *(verbaasd)* Stel je voor! Stel je voor!

(Allen af, behalve Anja en Doenjasja)

DOENJASJA We hebben zo op jullie zitten wachten. *(Neemt mantel en hoed van Anja aan)*

ANJA Ik heb in geen vier nachten geslapen op reis... ik ben door en door koud.

DOENJASJA Met de grote vasten zijn jullie op reis gegaan, er lag sneeuw en 't vroom, en nu? Mijn lieve schat! *(Ze lacht, kust haar)* Ik kon haast niet langer wachten, mijn engel, mijn zonnetje... Ik moet je meteen iets vertellen, ik kan het geen minuut langer voor me houden...

ANJA *(Mat)* Wat nu weer?

DOENJASJA Jepichodow, de kantoorbediende, heeft me de dag na Pasen een aanzoek gedaan.

ANJA Altijd hetzelfde met jou... *(Schikt heur haar)* Ik ben al mijn haarspelden kwijt... *(Ze is doodmoe, wankelt zelfs)*

DOENJASJA Ik weet echt niet wat ik ervan denken moet. Hij houdt van me. Hij houdt zoveel van me.

ANJA *(Kijkt door de deur haar kamer in en zegt vertederd)* Mijn kamer, mijn ramen, 't is net of ik nooit weg geweest ben. Ik ben thuis! Als ik morgen wakker word, hol ik meteen de tuin in... Oh, als ik maar kan slapen. De hele reis heb ik niet geslapen, zo opgewonden was ik.

DOENJASJA Eergisteren is Pjotr Trofimow aangekomen.

ANJA *(Verheugd)* Petja!

DOENJASJA Hij slaapt in het washok. Anders ben ik maar bang dat ik tot last ben, zegt hij. *(Kijkt op haar zakhorloge)* Hij had al gewekt moeten worden, maar Warja wilde dat niet hebben. Je wekt 'm niet, zei ze.

(Warja op met een sleutelring aan haar ceintuur)

WARJA Doenjasja, koffie... vlug... mamaatje wil koffie.

DOENJASJA Eén minuutje. *(Af)*

WARJA Nou, Goddank, jullie zijn er. Je bent weer thuis.
(Streelt haar) Mijn kleine engeltje is weer thuis.

ANJA Wat ik allemaal heb moeten meemaken.

WARJA Dat kan ik me voorstellen.

ANJA Die heenreis alleen al, 't was koud. Van hier tot Parijs zat Charlotta te kletsen en vertoonde haar goochelkunstjes. Waarom heb je me met die Charlotta opgescheept?...

WARJA Zo'n lange reis helemaal alleen? Maar kind, je bent zeventien!

ANJA We komen in Parijs aan, koud! Sneeuw! Mijn Frans is verschrikkelijk. Mama woont op de vijfde étage, ik kom binnen, er zitten een stel Fransen, een paar dames en een oude pater met een boek, en een róók, om te snijden, zo ongezelig. Ineens had ik medelijden met Mama, ik had zo met haar te doen, ik nam haar hoofd tussen mijn handen, en hield het heel lang vast, ik kon het niet meer loslaten. Mama streelde me toen...Ze was erg lief... en ze huilde...

WARJA *(In tranen)* Niet zeggen... niet zeggen...

ANJA Haar villa bij Menton had ze al verkocht, ze had niets meer, niets. Ook van mijn geld is geen kopeke over, we konden maar net hiernaartoe komen. En Mama begrijpt 't niet. In de stationsrestaurants bestelt ze het duurste van het duurste en geeft de obers ieder een roebel fooi. Charlotta is net zo. En Jasja bestelt hetzelfde als wij. Ontzettend gewoon. Jasja is Mama's lakei weet je, we hebben hem meegebracht...

WARJA Ik heb hem gezien, de vlegel.

ANJA Nou, en nou jij? Zijn de rentes betaald?

WARJA Waarvan?

ANJA Mijn God, mijn God!

WARJA In augustus wordt het landgoed verkocht.

ANJA O God...
(Lopachin kijkt om de hoek van de deur en mekkert bèèèè en verdwijnt weer)

WARJA *(In tranen)* O, die krijgt er van mij nog eens één!
(Dreigt met haar vuist)

ANJA *(Omhelst Warja-zachtjes)* Warja, heeft hij je nu al ge-

vraagd? (*Warja schudt het hoofd ontkennend*) Hij houdt toch van je?... Waarom praten jullie het niet uit? Waar wachten jullie op?

WARJA Ik geloof dat het nooit iets wordt tussen ons. Hij heeft het zo druk met zijn zaken. Hij heeft andere dingen aan zijn hoofd. God zij hem genadig, ik vind het zo moeilijk om hem te zien. Iedereen praat over onze bruiloft, iedereen feliciteert me, maar in werkelijkheid is er helemaal niets... een droom... (*Op 'n andere toon*) Die broche, die je daar hebt... net een kleine bij...

ANJA Heeft Mama gekocht. (*Loopt haar kamer in, praat vrolijk, kinderlijk*) In Parijs heb ik gevlogen in een luchtballon.

WARJA En nu is mijn engeltje weer thuis. De allermooiste is weer thuis.

(*Inmiddels is Doenjasja opgekomen met de koffieketel, en zet koffie*)

WARJA (*Bij de deur*) Weet je, de hele dag loop ik, terwijl ik de huishouding doe, maar te dromen en te dromen. Kon ik jou maar met een rijke man laten trouwen, dan zou ik pas gerust zijn, dan ging ik een bedevaart maken, eerst naar Kiev... en dan naar Moskou en zo verder, van de ene heilige plaats naar de andere... Op bedevaart zou ik gaan, op bedevaart... wat een zegen zou dat zijn...

ANJA De vogels in de tuin zingen. Hoe laat is het nu?

WARJA Over drieën. Je moet gaan slapen mijn engeltje. (*Ze gaat Anja's kamer in*) Wat een zegen!

(*Jasja op met een reisdeken en koffer. Hij loopt omzichtig over het toneel*)

JASJA Mag ik hier misschien even langs?

DOENJASJA Ik ken je niet meer terug, Jasja. Wat ben je veranderd, in het buitenland!

JASJA Hm... en wie ben jij?

DOENJASJA Toen je hier wegging was ik zó! (*Wijst een hoogte aan vanaf de vloer*) Doenjasja, de dochter van Fjedor Kozojedow. Eh! Je weet 't niet meer!

JASJA Hm, augurkie! (*Kijkt om zich heen en ombelst haar; ze*

geeft een gil en laat een schoteltje vallen) (Jasja snel af)

WARJA *(Bij de deur, ontstemd)* Wat is er nu weer?

DOENJASJA *(In tranen)* Ik heb een schoteltje gebroken...

WARJA Scherven brengen geluk.

ANJA *(Komt de kamer uit)* We moeten mama vertellen dat Petja er is...

WARJA Ik heb gezegd, dat niemand hem wakker mag maken.

ANJA *(Peinzend)* Zes jaar geleden stierf mijn vader, hè? *(Warja knikt)* Nog geen maand later verdronk Grisja, mijn broertje, in de rivier, zo'n lieve jongen, pas zeven jaar was-ie. En dat heeft Mama niet kunnen verwerken, en daarom ging ze weg, weg, zonder om te kijken... *(Barst los)* Als ze eens wist hoe goed ik haar begrijp! *(Pauze)* Want Petja Trofimov was Grisja's onderwijzer, die roept misschien alles weer bij haar wakker.

(Firs op, in een jasje en een wit vest)

FIRS *(Loopt bezorgd naar de koffieketel)* Mevrouw wil de koffie hier gebruiken... *(Trekt witte handschoenen aan)* Is de koffie klaar? *(Streng tot Doenjasja)* Hé jij, de room?!

DOENJASJA O, mijn God... *(Snel af)*

FIRS *(Bezig met de koffieketel)* Ach jij, niksnut... *(Mompelt voor zich heen)* Terug uit Parijs... Meneer ging in vroeger jaren ook vaak naar Parijs... met de koets... *(Lacht)*

WARJA Firs, wat is er?

FIRS Geheel tot uw dienst. *(Opgewekt)* Mijn mevrouw is terug! Dat ik dat heb mogen beleven! Nu kan ik tenminste in vrede gaan... *(Huult van vreugde)*

(Op komen Ljoebow, Gajew, Pisjtsjik, Lopachin; Pisjtsjik in een jas van fijne stof en posbroek; Gajew maakt bij het lopen bewegingen, alsof hij aan het biljarten is)

LJOEBOW Hoe was het ook weer? Wacht even... De gele in de hoek, doublet over het midden!

GAJEW Snijden in de hoek. Carambole. Vroeger sliepen wij in deze zelfde kamer, zusje, jij en ik samen, en nu ben ik al 51... vreemd hè... of niet...?

LOPACHIN Ja, de tijd gaat voorbij.

GAJEW Wat?... Heh?

LOPACHIN De tijd, zeg ik, gaat voorbij.

GAJEW Het ruikt hier naar... patchouli!

ANJA Ik ga slapen. Welterusten Mama. *(Kust haar)*

LJOEBOW Mijn lieve kleine schat. *(Kust haar handen)* Ben je blij dat je thuis bent? Ik ben nog steeds mezelf niet.

ANJA Dag... oom.

GAJEW *(Kust haar op wangen en handen)* God zij met je. Wat lijk jij op je moeder! *(Tot Ljoebow)* Ljoeba, op die leeftijd zag jij er precies zo uit.
(Anja geeft Lopachin en Pisjtsjik een hand, dan af, deur achter zich dicht)

LJOEBOW Ze is doodop.

PISJTSJIK 'n Hele rit als u 't mij vraagt.

WARJA *(Tot Lopachin en Pisjtsjik)* Nou heren? Drie uur! U moet weten hoever u gaan kan!

LJOEBOW *(Lacht)* Jij bent geen haartje veranderd, Warja. *(Trekt haar naar zich toe en kust haar)* Ik drink m'n koffie op en dan gaan we allemaal. *(Firs schuift haar een kussen onder de voeten)* Dank je! Lieve vriend! Ik ben verslaafd geraakt aan koffie. Ik drink het dag en nacht. Dank je wel, m'n ouwetje. *(Kust Firs)*

WARJA Ik ga even kijken of alle bagage binnen is... *(Af)*

LJOEBOW Zit ik hier, echt? *(Lacht)* Ik zou wel willen rond-dansen, zwaaien met mijn armen. *(Slaat haar handen voor haar gezicht)* Ik denk ineens dat ik droom, God weet hoeveel ik van mijn eigen land hou, ik hou er zoveel van, ik kon in de trein niet naar buiten kijken, of ik moest huilen. *(In tranen)* Enfin, ik moet mijn koffie drinken. Dank je Firs, dank je mijn ouwetje, ik ben zo blij dat je nog leeft.

FIRS Eergisteren.

GAJEW Hij hoort slecht.

LOPACHIN 't Is mijn tijd. Ik moet om vijf uur meteen door naar Charkov. Wat jammer. Ik wou een beetje naar u kijken, een beetje met u praten... U bent nog altijd even fantastisch.

PISJTSJIK U bent nog veel mooier... gekleed op zijn Parijs...

ik sla er steil van achterover...

LOPACHIN Uw broer hier zegt, dat ik een boerenpummel ben, 'n rijk geworden proleet, maar het is mij om het even. Laat hem maar praten. Ik zou alleen willen dat u me vertrouwde... terwille van vroeger, dat die wonderbaarlijke ontroerende ogen van u me net zo aankeken als vroeger. Barmhartige God! Mijn vader was lijfeigene van uw grootvader en van uw vader, maar u, u hebt destijds zoveel voor me gedaan, dat ik dat allemaal vergeten ben en van u houd als van mijn eigen zuster... meer nog dan van mijn eigen zuster.

LJOEBOW Ik kan niet blijven zitten, ik ben te gelukkig... *(Ze komt snel uit haar stoel en loopt in heftige opwinding op en neer)* Ik overleef deze vreugde niet... Jullie mogen gerust om me lachen, ik ben een malle idioot... mijn eigen lieve kast... *(Kust kast)* dag lief tafeltje van me...

GAJEW Toen je weg was is onze njanja gestorven.

LJOEBOW *(Gaat weer zitten en drinkt haar koffie)* Ja, God hebbe haar ziel. Ze hebben 't me geschreven.

GAJEW En Anastasi is gestorven. En schele Petroesjka werkt nu in de stad bij de commissaris van politie. *(Haalt een zak snoepjes uit zijn zak en steekt er een in zijn mond)*

PISJTSJIK Mijn dochter Dasjenka... U moet de groeten hebben.

LOPACHIN Ik wil u iets erg leuks vertellen, iets aangenaams. *(Kijkt op zijn horloge)* Ik moet weg nu, er is geen tijd meer om te praten... Nou ja-ik-eh-in twee drie woorden dan. U weet natuurlijk dat de kersentuin wordt verkocht, er zijn te veel schulden, de veiling is vastgesteld op 22 augustus, maar maakt u zich geen zorgen, mijn lieve mevrouw, u zal er geen oog minder om dichtdoen, er is een uitweg... Kijk, mijn plan is dit. Luister goed. Uw landgoed ligt nog geen half uur van de stad af, de trein loopt er vlak langs en als de kersentuin en het stuk land aan de rivier nou verdeeld worden in stukjes grond voor de zomer en als u die dan verpacht om daar zomerhuisjes op te zetten, dan vangt u daarvan minstens 25000 per jaar.

GAJEW Met alle respect, wat een nonsens!

LJOEBOW Ik kan u niet helemaal volgen, Jermolai.

LOPACHIN U kunt van die zomergasten per jaar minstens 25 roebel per bunder krijgen, en als u dat nu meteen bekend laat maken, dan geef ik u op een briefje dat u tegen de herfst geen plekje grond meer vrij hebt, ze zullen er om vechten. In één woord, gefeliciteerd, u bent gered. Ideale ligging, een diepe rivier. Alleen natuurlijk, de boel moet worden opgeruimd, de grond moet schoon... Bijvoorbeeld, laten we zeggen, al die oude gebouwen: tuinhuis, koetshuis, stallen, moeten we afbreken, hier dit huis, toch nergens goed voor, de oude kersentuin omhakken...

LJOEBOW Omhakken? M'n beste man neem me niet kwalijk, maar u begrijpt er helemaal niets van. Als er in ons hele gouvernement ook maar iets interessants, zelfs iets unieks te vinden is, dan is dat toch alleen maar onze kersentuin.

LOPACHIN Uniek aan deze tuin is alleen maar, dat ie heel erg groot is. Kersen geeft ie eens in de twee jaar, niemand weet wat ie ermee doen moet, niemand koopt ze.

GAJEW En deze tuin staat vermeld in de encyclopedie!

LOPACHIN *(Terwijl hij op zijn horloge kijkt)* Als we niets weten te bedenken en niet tot een beslissing komen, dan wordt 22 augustus en de kersentuin en het hele landgoed bij opbod verkocht! Beslis nu! Een andere uitweg is er niet, ik zweer 't u. Nee en nog eens nee.

FIRS In vroeger jaren, veertig, vijftig jaar geleden, werden de kersen gedroogd, ingemaakt, gemarineerd, ze maakten confiture... soms...

GAJEW Hou je mond, Firs!

FIRS En soms brachten ze karrevrachten gedroogde kersen naar Moskou en Charkov. Geld werd er verdiend! En die gedroogde kersen waren smeug, sappig, zoet, geurig... 't Recept hadden ze toen nog.

LJOEBOW Maar waar is dat recept nu dan?

FIRS Vergeten. Geen mens meer, die 't weet.

PISJTSJIK Hoe was Parijs? Nou? Hebt u kikkers gegeten?

LJOEBOW Krokodillen heb ik gegeten.

FIRS Stel je voor!

LOPACHIN Tot voor kort had je op het land alleen de heren en de boeren, maar nu zijn daar de zomergasten nog bijgekomen. Alle steden tot de kleinste toe, zijn tegenwoordig omgeven door zomerhuizen. En je kan rustig zeggen, dat de mensen met een zomerhuis binnen de twintig jaar niet meer te tellen zijn. Nu zitten ze nog thee te drinken op hun wandelaatje, maar tien tegen één dat ze op een goeie dag hun lapje grond gaan bewerken, en dan wordt ook uw kersentuin gelukkig, rijk, welvarend...

GAJEW *(Woedend)* Wat een nonsens!
(Warja en Jasja op)

WARJA O, mamaatjelief, er zijn twee telegrammen voor u gekomen. *(Ze zoekt een sleutel uit en maakt met veel lawaai een antieke kast open)* Hier zijn ze.

LJOEBOW Die zijn uit Parijs. *(Ze verscheurt de telegrammen zonder ze gelezen te hebben)* Parijs is afgelopen...

GAJEW Maar weet jij, Ljoeba, hoe oud deze kast is? Een week geleden heb ik de onderste la eruit gehaald, ik kijk... eh... d'r zitten cijfers in gebrand. De kast is precies honderd jaar geleden gemaakt! Nou? Heh? We zouden zijn jubileum kunnen vieren. Een levenloos voorwerp, maar toch, hoe dan ook, de boekenkast...

PISJTSJIK *(Verbaasd)* Honderd jaar... Stel je voor!

GAJEW Ja... dit is een prachtstuk... *(Voelt aan de kast)* Lieve, zeervereerde kast! Ik groet je! Ik zegen je bestaan, een bestaan dat nu al meer dan honderd jaar verwijst naar de heldere idealen van goedheid en rechtvaardigheid; je zwijgende oproep tot vruchtbare arbeid heeft in deze afgelopen honderd jaar niets aan kracht ingeboet, *(In tranen)* generaties lang heb je in onze familie de moed, het geloof in een betere toekomst levend gehouden, en ons opgevoed in de idealen van het goede en dat wij onszelf bewust moeten zijn van onze plaats in de samenleving.

LOPACHIN Ja...

LJOEBOW Je bent nog altijd dezelfde, Ljonja.

GAJEW *(Ietwat verlegen)* Van de bal rechts in de hoek! Snijden, over het midden, carambole!

LOPACHIN *(Op zijn horloge kijkend)* Nou, het is mijn tijd.

JASJA *(Geeft Ljoebow pillen)* Zoudt u nu uw pillen kunnen innemen...

PISJTSJIK Geen medicijnen nemen, lieve... nergens voor nodig... Niet dat het kwaad kan... maar ze doen ook geen goed. Geef eens hier... zeer geëerde mevrouw... *(Pakt de pillen, schudt ze uit in zijn handpalm, blaast erop, eet ze op en neemt een slok kwas na)* Alsjeblieft.

LJOEBOW *(Geschrokken)* Maar bent u krankzinnig geworden?

PISJTSJIK Alle pillen ingenomen.

LOPACHIN Wat een vreetzak.
(Allen lachen)

FIRS Hij was met Pasen bij ons en toen heeft hij de helft van de augurken opgegeten... *(Mompelt)*

LJOEBOW Waar heeft hij 't nou over?

WARJA Hij mompelt al drie jaar zo! We zijn er aan gewend.

JASJA De leeftijd.
(Charlotta loopt in een witte strakke jurk met ceintuur waaraan een lorgnet, over het toneel)

LOPACHIN Neem me niet kwalijk, Charlotta Iwanowna, ik heb nog geen tijd gehad om u goeiedag te zeggen.
(Wil haar hand kussen)

CHARLOTTA *(Trekt haar hand voor hem weg)* Als iemand u de hand geeft om te kussen, neemt u de volgende keer de elleboog en dan de schouder...

LOPACHIN Ik heb geen geluk vandaag. *(Allen lachen)* Charlotta Iwanowna, doe eens een goocheltruc!

LJOEBOW Charlotta, doe eens een goocheltruc!

CHARLOTTA Niets daarvan, ik wil slapen. *(Af)*

LOPACHIN Over drie weken zien we elkaar weer. *(Kust Ljoebow de hand)* Tot dan. 't Ga u goed. 't Is tijd. *(Tot Gajew)* Tot ziens. *(Omhelst Pisjtsjik)* Tot ziens. *(Geeft Warja een hand, dan Firs en Jasja)* Ik heb helemaal geen zin om te gaan. *(Tot Ljoebow)* Als u uw gedachten nog 's laat gaan over die zomerhuisjes